

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Nc/5/2026
Identifikačné číslo spisu:	7624200008
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7624200008.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky I. O., narodenej XX. Y. XXXX, I., X. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Miroslavou Slovinskou, Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 13, za účasti účastníkov konania: 1/ Mgr. P. T., L., narodeného XX. Y. XXXX, I., J. XXX/X, 2/ Ing. H. O., narodenej XX. XXXX, I., J. XXX/X, oboch zastúpených advokátom JUDr. Michalom Gumanom, Prešov, Hlavná č. 29, 3/ Lesy Slovenskej republiky, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351 a 4/ Slovenský pozemkový fond, Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345, v konaní o potvrdení vydržania, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5Vyd/1/2024, o vylúčení sudkýň Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania sporu vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2Co/61/2026, takto

rozhodol:

Sudkyne Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzana Matyiová, JUDr. Oľga Mičietová a JUDr. Viktória Midová nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2Co/61/2026.

Odôvodnenie

1. V konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) pod sp. zn. 2Co/61/2026 účastníci konania Mgr. P. PhD. a Ing. H. O. podaním z 05. mája 2026 namietali zaujatosť predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov civilného kolégia Krajského súdu v Košiciach. Pokiaľ šlo o JUDr. Annu Slovinskú dôvodom vylúčenia bolo, že advokátka navrhovateľky JUDr. Miroslava Slovinská je v príbuzenskom vzťahu k JUDr. Anne Slovinskej, ktorej odvolacia vec bola pridelená. Zároveň existuje dôvod na vylúčenie aj ostatných sudcov odvolacieho súdu, keďže sú v kolegiálnom, prípadne aj priateľskom vzťahu so sudkyňou JUDr. Annou Slovinskou, ktorý môže zahŕňať aj konzultácie, pripomienkovanie či poskytovanie poradenstva v prejednávaných veciach. Vzhľadom na to by v tomto odvolacom konaní mohlo vzniknúť odôvodnené podozrenie, že rozhodovanie vo veci samej nebude nestranné, čo zakladá dôvodné pochybnosti účastníkov konania o nezaujatosti sudcov odvolacieho súdu.

2. Po odvolaní proti meritórnemu rozhodnutiu vec napadla na odvolací Krajský súd v Košiciach vec

náhodným výberom do senátu 2Co, ktorého členkami okrem JUDr. Miroslavy Slovinskej sú sudkyne JUDr. Zuzana Matyiová a JUDr. Oľga Mičietová. Na základe oznámenia samotnej sudkyne uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1SprV/361/2026-135 zo 07. mája 2026, predseda Krajského súdu v Košiciach JUDr. Marek Dudík rozhodol, že sudkyňa JUDr. Anna Slovinská je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2Co/61/2026. V zmysle aktuálneho rozvrhu práce je zastupujúcou sudkyňou JUDr. Slovinskej, vylúčenej z rozhodovania vecí, riadiaca predsedníčka senátu 6Co JUDr. Viktória Midová. Vzhľadom k tomuto rozhodnutiu najvyšší súd už o námietke zaujatosti pokiaľ ide o JUDr. Annu Slovinskú nerozhodoval.

3. Zákonné sudkyne senátu krajského súdu, ktorému bol spor pridelený na prejednanie a rozhodnutie, sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrili. JUDr. Zuzana Matyiová uviedla, že sa vo veci necíti zaujatá, s advokátkou navrhovateľky sa vôbec nepozná, nikdy sa nestretli, s jej matkou sa o uvedenej veci nerozprávali, pričom postupovali rovnako, ako v iných prípadoch, keď do senátu 2Co napadli veci, v ktorých ako advokáti zastupujú deti JUDr. Slovinskej, t.j. že táto je vylúčená z rozhodovania danej veci a na jej miesto nastupuje JUDr. Midová.

4. JUDr. Oľga Mičietová uviedla, že je bez pomeru k predmetnému sporu, k jeho stranám i zástupcom. Prejednávaná vec jej doposiaľ nebola vôbec známa, nie sú jej známi ani účastníci konania, ani ich právni zástupcovia. Právnu zástupkyňu navrhovateľky osobne vôbec nepozná a ani nikdy o predmetnej veci nekomunikovala s riadiacou predsedníčkou senátu JUDr. Annou Slovinskou.

4.1. JUDr. Viktória Midová ako zastupujúca členka senátu 2Co uviedla, že jej nie sú známe žiadne dôvody, pre ktoré by som mala byť vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. Nepozná ani strany sporu, ani ich právnych zástupcov, je bez pomeru k veci a o veci nezískala žiadne informácie od JUDr. Anny Slovinskej, mojej kolegyne, ktorú v tejto veci v zmysle rozvrhu práce zastupuje z dôvodu jej vylúčenia. S JUDr. Annou Slovinskou má rýdzo kolegiálny vzťah a navyše, nie je stranou sporu, preto tento vzťah ani nie je relevantný pre posúdenie jej (ne)zaujatosti.

5. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 01. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

6. Podľa § 49 ods.1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Účelom cit. ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Sledovanému cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a) k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b) k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c) k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcim znaky vzťahu uvedeného pod b), alebo d) k osobám zúčastneným na konaní.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „nadriadený súd“, alebo „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Košiciach [§ 54 ods. 2 CSP v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov] preskúmal vec a posúdil opodstatnenosť námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 CSP. Citované ustanovenie pritom predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanom spore (veci) alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu (účastníkom konania), ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

8. Účastníci konania Mgr. P. PhD., a Ing. H. podanej námietke zaujatosti vyjadrili obavu z nestrannosti členov konajúceho senátu, ako aj ostatných sudcov civilného kolégia Krajského súdu v Košiciach. Svoju obavu odôvodnili tým, že títo sudcovia sú v kolegiálnom, prípadne aj priateľskom vzťahu so sudkyňou JUDr. Annou Slovinskou, ktorá je matkou právnej zástupkyne navrhovateľky. Podľa účastníkov môžu byť tieto vzťahy využívané aj pri konzultáciách, pripomienkovaní či poskytovaní poradenstva v prejednávanych veciach, čo by v tomto odvolacom konaní mohlo vyvolať pochybnosti o nestrannosti rozhodovania vo veci samej. Z uvedeného dôvodu účastníci namietajú existenciu dôvodných pochybností o nezaujatosti sudcov odvolacieho súdu.

9. K odôvodneniu výroku o nevyhlúčení JUDr. Zuzany Matyiovej, JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Viktórie Midovej z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 2Co/61/2026, najvyšší súd v prvom rade uvádza, že nezávislosť s nestrannosťou a odbornosťou (kvalifikáciou) sudcu sú podmienkami kvalitného rozhodovania a jeho predvídateľnosti a sledujú tak význam riadneho napĺňania (poskytovania) spravodlivosti. Nezávislosť a nestrannosť úzko spolu súvisia, často sa prekrývajú a nie je vždy ľahké ich od seba odlíšiť. Nestrannosť definovaná aj ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti býva považovaná za pojem širší ako nezávislosť. Nestrannosť sudcu musí byť podstatou jeho funkcie, zatiaľ čo jeho nezávislosť ju má iba umožňovať. Pod sudcovskou nezávislosťou a nestrannosťou treba rozumieť aj nezávislosť a nestrannosť každého jednotlivého sudcu.

9.1. Inštitútom vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť (§ 49 až § 51 CSP) sa v civilnom konaní garantuje základné právo na prerokovanie a rozhodnutie sporu nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Nestrannosť sa definuje spravidla ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti (nadŕžania určitej procesnej strany).

9.2. Súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavnoprávna úprava práva na spravodlivý proces zakotvená v čl. 46 ústavy zároveň na druhej strane zaručuje aj právo na to, aby právna vec strany sporu nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 ods. 1 ústavy). Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Jeho obsahom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 73/97, sp. zn. I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu ako tzv. zákonný sudca, ktorý by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania.

9.3. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) pri posudzovaní nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru (napr. rozhodnutie vo veci Piersack c. Belgicko). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom. Vychádza z prezumpcie nestrannosti, pokiaľ nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva dôkaz o skutočnej zaujatosti (napr. rozhodnutie vo veci Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vznikať pochybnosti o nestrannosti sudcu.

9.4. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych príznakov. Uplatňuje sa tzv. teória zdania nezaujatosti podľa ktorej platí, že „spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná“. Nestačí, že sudca je

subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (napr. Delcourt proti Belgicku). Rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní námietky zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava strany je objektívne oprávnená a relevantná. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych dostatočne závažných skutočnostiach.

9.5. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (viď tiež Fey c. Rakúsko). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat' zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú. Z uvedenej judikatúry ESĽP a ústavného súdu možno vyvodit', že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďit' prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu disponuje.

9.6. Objektívny test nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávánemu sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o nezaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti sudcu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétne a dostatočne závažných skutočnostiach.

9.7. Je potrebné brať na zreteľ skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania veci), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESĽP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám, ich zástupcom, či osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne (porovnaj I. ÚS 332/08).

9.8. Vzájomné vzťahy medzi sudcami sú založené na profesionalite a kolegiálnosti. Ak kvalitatívne znaky ich vzťahov neprekročia hranicu profesionálnosti a kolegiálnosti, nemožno mať dôvodné pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Až v prípade, že by vzájomný vzťah sudcov prerástol cez rýdzo profesionálny rámec výkonu funkcie sudcu a nadobudol charakter bližšieho osobného vzťahu, išlo by o dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Nc/40/2014, 2Nc/8/2015, 3Nc/4/2016, 4Nc/6/2015, 5Nc/1/2015, 7Nc/53/2013, 8Nc/39/2014, 5Nc/2/2021, 4Nc/3/2025).

9.9. Pokiaľ ide o subjektívne aspekty nestrannosti namietaných členiek senátu 2Co, členky odvolacieho senátu sa necítia byť zaujaté. Zhodne uviedli, že nemajú žiaden pomer k veci, ktorý by mohol znamenať konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania. Ani jedna z nich osobne nepozná právnu zástupkyňu navrhovateľky JUDr. Miroslavu Slovinskú, nikdy sa nestretli a s jej matkou sudkyňou JUDr. Annou Slovinskou sa o predmetnej veci nikdy nerozprávali.

9.10. Nadriadený súd posudzujúci opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti z hľadiska existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu v zmysle § 49 ods. 1 CSP dospel k záveru, že vznesená námietka zaujatosti nie je dôvodná. Z vyjadrenia sudkýň odvolacieho senátu 2Co, ani zo skutkových okolností uvádzaných účastníkmi konania, ktorí podali námietku zaujatosti nemožno vyvodit' záver o existencii dôvodnej obavy o nestrannosti odvolacieho senátu. Skutočnosti týkajúce sa matky právnej zástupkyne navrhovateľky a jej výkonu sudkyne na odvolacom súde, nemôžu bez ďalšieho založiť dôvod pre legitímne obavy z nezaujatosti sudkýň odvolacieho senátu,

ktorému vec napadla. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však predložené podanie neuvádza. Namietané sudkyne senátu 2Co nepotvrdili autenticitu žalovanou tvrdenej skutočnosti, že svojim kolegiálnym vzťahom k sudkyňi JUDr. Anne Slovinskej (sudkyňa občianskoprávneho kolégia krajského súdu-matka právnej zástupkyne navrhovateľky) by mali byť vo veci zaujaté. Dotknuté sudkyne neuviedli žiadnu takú okolnosť, ktorá by nasvedčovala existencii ich vzťahu k sporu, stranám sporu, resp. ich zástupcom, t. j. z ich vyjadrení nevyplýva dôvod vylučujúci ich z prejednávania a rozhodovania v tejto veci; skutočnosti takejto povahy vychádzajúc z vyššie uvádzaných východísk nezistil po preskúmaní obsahu spisu ani nadriadený súd.

9.11. Existenciu právne relevantného pomeru k namietaným zákonným sudkyňiam senátu 2Co Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Zuzana Matyiová, JUDr. Oľga Mičietová a JUDr. Viktória Midová nemožno vyvodíť z vyjadrenia týchto sudkýň a ani z ostatného obsahu spisu. V námietke zaujatosti sa spochybňuje nestrannosť týchto sudcov krajského súdu iba vyvodzovaním ich všeobecného kolegiálneho pomeru k matke jednej z právnych zástupkýň účastníkov konania v prejednávanej veci (sudkyňi JUDr. Anne Slovinskej) na základe subjektívnych namietajúcimi účastníkmi konania vyvodzujúcich záverov, ktoré však v konaní neboli preukázané. Prezentovaný dôvod preto podľa nadriadeného súdu nesvedčí o existencii vzťahu relevantného z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ide tu iba o domnienku a úvahy namietajúcej strany a nie nepochybne existujúce preukázateľné skutočnosti, ktoré by svojou povahou a intenzitou vykazovali znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP a mohli tak vyvolať odôvodnenú pochybnosť o nestrannosti dotknutých sudcov. Naviac samotná JUDr. Anna Slovinská v predmetnom konaní v žiadnom postavení nefiguruje, takže absentuje priamy vzťah medzi potenciálnym dôvodom vylúčenia a samotným súdnym konaním. Jej dcéru advokátku JUDr. Miroslavu Slovinskú konajúce sudkyne osobne nepoznajú, ani o nej s JUDr. Annou Slovinskou nekomunikovali. Chýba tu už teda samotný subjektívny prvok spochybnenia nestrannosti členiek konajúceho senátu.

9.12. Obava (pocit) z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

9.13. Najvyšší súd ohľadne objektívneho testu nezaujatosti ďalej poznamenáva, že posudzovanie (ne)zaujatosti konkrétneho sudcu sa vždy realizuje v kontexte na prejednávany prípad bez ohľadu na druh či povahu sporu, strany sporu, či prítomnosť emócií a osobnostnej stránky veci. Rozhodnutím vo veci je výrok o tom, či je dotknutý sudca vylúčený z prejednávania vo veci alebo vylúčený nie je. Samotný výrok je tak zohľadnením všetkých do úvahy vzatých aspektov, a to objektívnej stránky, subjektívnej stránky, kontextu prejednávanej veci, vyjadrení dotknutých sudcov, ktoré už samy o sebe predstavujú časť subjektívnej stránky.

9.14. Argumenty účastníkov o existencii kolegiálneho vzťahu ako dôvodu pochybnosti o nezaujatosti členov senátu 2Co, nedosahujú z hľadiska posúdenia objektívnej stránky nezávislosti intenzitu naplňajúcu dôvod na vylúčenie namietaných sudkýň. Naviac tu chýba aspekt účasti osoby, ku ktorej by sudcovia odvolacieho senátu mali mať kolegiálne vzťahy (JUDr. Anna Slovinská), v konaní v akejkoľvek podobe. Právnu zástupkyňu navrhovateľky JUDr. Miroslavu Slovinskú, od ktorej účasti v konaní sa odvíja argumentácia použitá v námietke zaujatosti, sa ani jedna z členiek zákonného senátu osobne nepozná a teda ani s ňou neudržiava žiadne osobné vzťahy.

9.15. Najvyšší súd akcentuje ústavným súdom opakovane vyslovené závery, že samotné kolegiálne vzťahy medzi sudcami nemôžu byť dôvodom na spochybnenie ich nestrannosti a na ich vylúčenie z prerokúvania veci z toho dôvodu, že kolegiálne vzťahy v zásade nie sú dôvodom na spochybnenie nestrannosti sudcu, ak nie sú ďalšie okolnosti signalizujúce možné narušenie nestrannosti sudcu, a to takej intenzity, aby boli dôvodom na jeho vylúčenie z prerokúvania veci z tohto dôvodu (sp. zn. IV.ÚS

345/09, sp. zn. IV. ÚS 124/2010); skutočnosť, že pracovný, resp. kolegiálny vzťah sudcu nemôže dostatočne objektívne spochybniť nepredpojatosť v takej miere, aby musel byť vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie, ústavný súd opätovne pripomenul aj v uznesení sp. zn. I. ÚS 352/2010-6 z 20. októbra 2010, resp. III. ÚS 824/2016 z 29. novembra 2016 a II. ÚS 22/2026 zo 14. januára 2026.

9.16. Z hľadiska posúdenia objektívnej stránky nezávislosti je rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o (ne)zaujatosti zákonného sudcu úsudok, či je obava strany sporu objektívne oprávnená. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Vnútna dynamika vzťahov na pracovisku, určenie, či ide o vzťah kolegiálny, kamarátsky, priateľský, príp. mimomanželský, vychádza vždy zo subjektívnej stránky posudzovania okolností, ktoré môžu byť v každom jednotlivom prípade jedinečné, rozdielne a špecifické (4Nc/3/2025).

9.17. Vo svetle citovanej judikatúry (ods. 9.8. a 9.15), v spojení s objektívne bezpríznakovými okolnosťami, ktoré nesignalizujú možné narušenie nestrannosti konajúcich sudkýň na odvolacom súde, najvyšší súd uzatvára, že obavy účastníkov konania zo zaujatosti členov zákonného senátu, resp. z porušenia princípov „rovnosti zbraní“, predvídateľnosti rozhodnutia a právnej istoty, nie sú z objektívneho hľadiska opodstatnené. Obavy z nedostatku nestrannosti členiek odvolacieho senátu 2Co sa nezakladajú na objektívnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Preto aj z pohľadu tzv. teórie zdania možno s určitosťou konštatovať, že obavy vyjadrené v námietke zaujatosti po ich premietnutí do konkrétnych okolností vecí, nemôžu viesť žiadneho čestne zmýšľajúceho a informovaného pozorovateľa (človeka) k záveru, že existuje reálna možnosť, že sudkyne odvolacieho senátu 2Co Krajského súdu v Košiciach sú zaujaté, resp. že nie sú nestranné. Nadriadený súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k spochybneniu dôvery k členkám senátu odvolacieho súdu a preto proklamuje, že bola naplnená požiadavka nestrannosti súdu ako predpokladu toho, že účastníci konania a verejnosť mu budú (a môžu) dôverovať.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že najvyšší súd nepovažoval námietku zaujatosti podanú účastníkmi konania Mgr. P. PhD. a Ing. H. O. za dôvodnú, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už nezaoberal návrhom na vylúčenie ďalších sudcov Krajského súdu v Košiciach.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.